

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM ULTRAZVUČNA ORDINACIJA

- ✓ ultrazvučna dijagnostika
- ✓ internista
- ✓ usluge laboratorije

**KONSULTATIVNI GINEKOLOŠKI
PREGLEDI**

Zakažite pregled na vreme

☎ 061/1614901

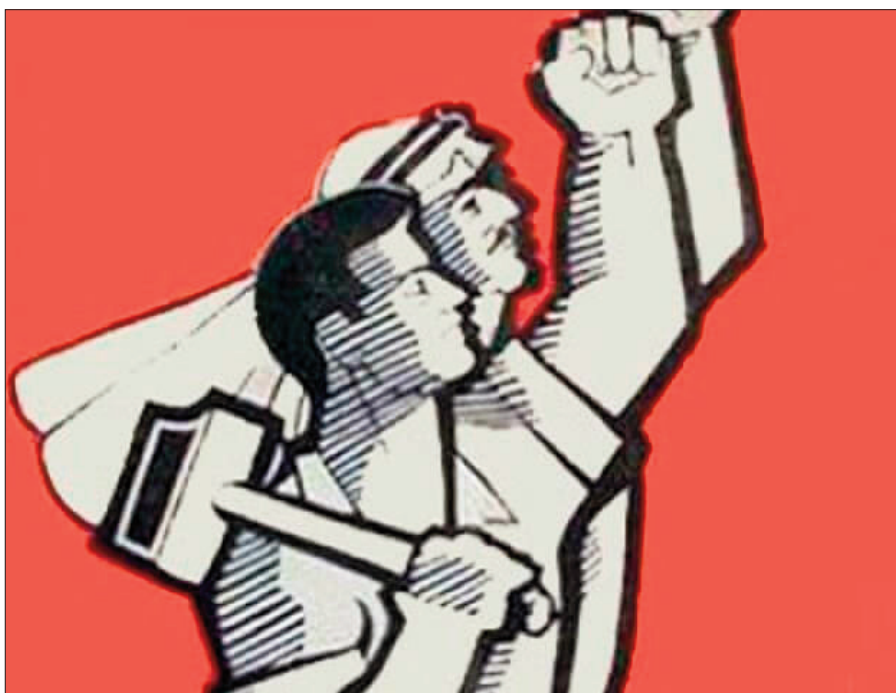
☎ 061/1614903

Starčevo , Kestenova 10a

Месна заједница Старчево

*раднички у Старчево
честита 1. мај,
Међународни дан радника*

Слика

ВРБИЦА и дечица

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXX

БРОЈ: **353**

28. АПРИЛ 2023.

НЕМА ЦЕНУ

Гласник Удружења грађана
Креативни културни клуб
Информатор МЗ Старчево

Главни
и одговорни уредник
Милена Јовишић

Уређује редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић,
Јордан Филиповић,
Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел,
Петар Орешковић (спорт),
протојереј Зоран Малетић (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар
Јелена Грујић

Фото
СН; насловна: **Исидора Јовић**

Адреса
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Web:
www.starcevo.org.rs

E-mail
snovine94@hotmail.com

Телефони
013/631-144 (тел/факс)
063/565-752,

Штампа
ГРАФО КОЛОР 84 - Панчево

Тираж
1000

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле **јуна 1994.** године. Упи-
сане су у Регистар штампаних ме-
дија под бројем: NV000434
СIP - Каталогизација у публикацији НБС,
Београд 352(497,113)

Ускршњи концерт фолклораша

После трогодишње паузе због пандемије коронавируса Културно-уметничко друштво "Неолит" је најзад одржало концерт у великој сали Дома културе у Старчеву.

Као наследници фолклорне секције Дома културе која је основана давне 1968. године, "Неолићани" су тако прославили мини јубилеј, 55 година фолклора у Старчеву. "Ускршњи концерт", који су приредили наши фолклорци са гостима из КУД-а "Бранко Цветковић" из Београда, оправдао је очекивања публике. У препуној сали Дома културе, смењивале су се кореографије, песме и народна кола.

- Иако нам је прилично подмлађен ансамбл, одлучили смо да дечије групе буду носиоци програма. Тако да су наши најмлађи играчи извели две нумере, "Игре из Старчева" и "Игре из Пирота", а наша средња дечија група "Игре из Кривога Вира". Посебну пажњу је привукао наш омладински ансамбл са "Играма из Пчиње", а премијерно су извели и "Влашке игре", нашу добро познату кореографију Драгана Пауновића коју је публика позвала на бис, па бих овом приликом честитао нашим клинцима и Урошу Бану на одличној припреми кореографија - каже за наш лист Бранислав Живковић, уметнички руководилац КУД-а "Неолит".

Гости старчевачких фолклораша из КУД-а "Бранко Цветковић" представили су се публици са три кореографије: "Играма из ибарског Колашина", "Играма из Црне Траве" као и "Играма из врањског Поморавља". Заиста су изазвали овацје. Наступила је и солисткиња Тијана Стаменковић, која је два дана раније имала свој први солистички концерт у Ковину. Ипак, "звезде" концерта били су ветерани.

- На њихову иницијативу почели смо са радом пре неколико месеци и већ смо успели да спремимо две кореографије,

Наступ ветерана КУД-а Неолит

"Игре из Груже" и "Игре из Лесковца". Група се увећава а атмосфера коју праве је сјајна - истиче Живковић.

Горући проблем код свих ансамбала јесте недостатак дечака у млађим групама, али се фолклораша надају да ће се и то променити јер имају велике планове за будућност. Крајем 2022. године почело је са радом истурено одељење КУД-а "Неолит" у Банатском Брестовцу, има много играча, а упис је отворен и у Старчеву.

П. Андрејић

УСКРС у Старчеву

Храм Св. Пантелејмона (фотографија горе) и црква Св. Мауриција (доле)

Od sada sa tri prodavnice u Starčevu!
* Starčevo (u naselju Šumice) * "Starčevka"
i "Neolit" u Ul. Borisa Kidriča!

“ВОЛЕЈБОЛ“ У НОВОЈ УЛОЗИ И НОВОМ РУХУ

Простор који је крајем деведесетих година дат на коришћење старчевачким одбојкашима, а у којима је касније радио кафе “Волејбол“, дуго је чекао на реновирање и поновно отварање. У међувремену, било је много заинтересованих који су у том простору желели да започну неки посао, али, зато што се, практично, ради о просторијама Месне заједнице, “Волејбол“ није више могао да се изда у закуп јер није ни укњижен као пословни простор.

Месна заједница Старчево дуже време тражи од Града средства за реконструкцију и адаптацију овог простора, а ова молба је коначно услишена. Садашње руководство Града Панчева позитивно је оценило ову иницијативу па су одобрена средства којима би се овај јавни простор привео намени - а то је да служи свим грађанима Старчева. У наредних неколико недеља спровеће се неопходни радови, а током маја овај простор би могао да прими и прве кориснике, старчевачке пензионере и активисткиње локалног удружења жена.

Ускоро нови јавни простор

Нова продавница “Подунавља”

Врата трећег објекта у Старчеву, а укупно свог 133. АД “Подунавље“ је отварило у четвртак, 13. априла. Објекат се налази у улици Бориса Кидрица бб. На око 220 м2 продајног простора малопродајни објекат потрошачима нуди скоро 4.000 артикала. Асортиман објекта је посебно скројен да задовољи најразличитије потребе потрошача, а амбијент објекта је модерно уређен у складу са стандардима Домаћег Трговачког Ланца, у склопу којег послује 14 трговачких предузећа са преко 750 малопродајних објеката широм Србије, од којих је 133 објеката у склопу ланца АД “Подунавље“.

- Константна тежња ка што већем усавршавању разних аспеката пословања за циљ има повећање задовољства наших верних потрошача и испуњење њихових потреба и преференција. Позивамо наше суграђане да нас посете у новом објекту “Неолит“ где их очекују многобројне погодности приликом куповине и услуга на високом нивоу, кажу у “Подунављу“.

Упис деце у издвојено одељење Музичке школе

У сарадњи са Музичком школом “Јован Бандур“, у ОШ “Вук Ст. Караџић“, током школске 2021/22 године уписана је прва генерација издвојеног одељења ове школе у Старчеву.

У први разред основне музичке школе у протекле две године године уписано је 34 ученика на инструментима: клавир, виолина, гитара, кларинет, тамбура и хармоника.

Следи упис нове генерације издвојеног одељења Музичке школе. Пријављивање ће се вршити онлајн преко сајта школе “Јован Бандур“ (<http://www.muzickaskolapancevo.edu.rs>) од 1. до 22. маја. Пријемни испит ће се одржати, 30. маја, у 17 часова у Панчеву у просторијама Музичке школе.

Поново ради стоматолог

Током пандемије коронавируса једна од првих мера је била затварање стоматолошких амбуланти у насељеним местима. Прошле године у априлу је у нашем месту поново почела са радом зубарска ординација али са непотпуним радним временом док је од почетка ове године стоматолошка клиника у пуном радном времену и прилагођена свим категоријама грађана. Понедељком, средом и петком амбуланта ради у преподневној а уторком и четвртком у поподневној смени.

Стоматолошка амбуланта у Старчеву

По речима Теодоре Савковић, стоматолошка амбуланта у Старчеву се показала као веома корисна и све је више пацијената којима је потребан овакав вид здравствене заштите. Још увек има грађана који нису чули да стоматолог ради у пуном радном времену, па се пријатно изненаде када виде или чују да ради. Иако се интервенције које се овде обављају углавном наплаћују ипак је све знатно јефтиније него у приватним ординацијама. Многи корисници код нас имају могућност и за бесплатне зубарске интервенције изузимајући протетику коју сви морају да плате. Поред стоматолошкиње Теодоре Савковић, у Старчеву ради и стоматолошка сестра Зорица Јованов, а недавно је у амбуланту пристигао нов апарат за ултразвучно уклањање каменца што ће знатно побољшати квалитет ове услуге.

30
година
са вама!

СТАРЧЕВАЧКЕ
НОВИНЕ

ИНТЕРВЈУ

Мишо Марковић,

в. д. ДИРЕКТОРА ЈКП-а "ХИГИЈЕНА"

Борба против лоших комуналних навика

"Хигијена" је током марта представила пројекат "Одвајамо". Кажите нашим читаоцима нешто више о овом пројекту.

- Предстоји нам увођење праксе одвајања отпада у домаћинствима како би се омогућила рециклажа дела отпада и на тај начин смањиле количине које завршавају на нашој "санитарној депонији". Битно је да одвајамо отпад на месту настанка тј. у нашим домаћинствима. Суграђани треба да знају да рециклабилни отпад који одвоји заврши у нашем рециклажном центру који се налази у Влашинској улици бр. 1 у Панчеву, а после разврставања на линији за сепарацију балира се и транспортује у фабрике за рециклажу. Хајде да Панчеву дамо шансу да буде савремен град чији грађани ОДВАЈАЈУ амбалажу за рециклажу. Да нам град буде чист и да почнемо да се односимо према отпаду као према сировини која има највећу вредност када се у домаћинствима одвоје секундарне сировине за рециклажу и најмање могуће амбалажног отпада одлаже на санитарну депонију, да то што заврши на депонији меримо у килограмима а не у тонама. А знам да ми то можемо када видим наше најмлађе суграђане како уче да одвајају отпад и дају пример нама старијима. Зато и јесте наш слоган: "брзо и лако сад одваја свако". Заједнички циљ је пројекта је је повећање стопе рециклаже на 15 % у наредне две године.

Колико је рециклажа важна и да ли су наши суграђани свесни њеног значаја?

- У ЈКП-у "Хигијена" кроз свој рад промовишемо чињеницу да поред шест примарних ресурса (воде, ваздуха, нафте, природног гаса, угља и минерала, за цивилизацију постаје неопходан и седми, рециклабилни материјал. Ресурси су ограничени, а због претераног и немарног искориштавања милијарде тона отпада заврше на депонијама сваке године. Човечанство је у последњих пола века потрошило више ресурса него у целој историји до сада. У 21. веку рециклажа амбалаже треба да је наше и лично и заједничко опредељење и да свакога дана, свако од нас једним покретом руке у посебну посуду одвоји сабијену, сложену амбалажу, да се што лакше транспортује и да вредан материјал не буде одложен на депонији, неповратно изгубљен за дуги низ година. Данас се преко 50 процената произведених алуминијумских лименки рециклира. Стакло може поново да се искористи без промене квалитета, док се папир, часописи и новине за само седам дана рециклирају у нове. При томе, за сваку тону рециклираног папира сачува се 17 стабала у нашим шумама. Око 1.600.000 људи широм света запослено је у процесима прераде материјала који се може рециклирати.

"Хигијена" у Влашинској улици има рециклажни центар. Да ли ће се у наредном периоду још више улагати у ово место?

- Улагање се још више у наш рециклажни центар, у току је реализација јавне набавке за изградњу нове линије за сепарацију отпада, да би се олакшало запосленима да

раздвајају амбалажни отпад. Средства је обезбедило Министарство заштите животне средине. Планира се изградња рециклажног дворишта где ће наши суграђани моћи да одлажу кабасти отпад.

Недавно је Град Панчево посетила делегација из Јапана. Због чега је значајна ова посета?

- У оквиру пројекта "Рода" Јапанске агенције за међународну сарадњу (ЈСА), Оки Хироки из Јапанске корпорације за заштиту животне средине одржао је час о разврставању отпада и еколошким новинама ученицима ОШ "Бранко Радичевић". Презентација је организована у оквиру активности пројекта под називом "Побољшање животне средине у Панчеву кроз сарадњу академске заједнице, Града Панчева, индустрије и грађана" финансираним од стране ЈСА. Присутвовало је 25 ученика, од петог до осмог разреда, руководиоца пројекта из Јапана, професор Такеши Накано и његове колеге задужене за овај пројекат. Едукација из области заштите животне средине и размена знања настављене су у "Хигијени". Јапанска агенција за међународну сарадњу је владина агенција која помаже економском и социјалном расту у земљама у развоју и промовише међународну сарадњу, а пројекат "Рода", са симболичком угрожености ове птице због нарушеног станишта и препорукама како да се врати чиста природа, започет је јануара 2020. године и већ два пројекта усресређују се на наш град, у сарадњи са Удружењем за унапређење животне средине из префек-

туре Хјого у Јапану (НЕАА), под покровитељством ЈСА програма партнерства. Школарци из свих основних и средњих школа на територији Панчева упознати су већ осам година са правилима раздвајања отпада путем акције "Сакупи и уштеди - вреди" коју спроводи наше предузеће. Делегација је обишла рециклажни центар, као и "кућице" за привремено складиштење амбалажног отпада у четири зоне Панчева, по узору на модел у Јапану, у сарадњи са партнерима из Јапана и у оквиру пројекта "Увођење система примарне сепарације амбалажног отпада из комуналног отпада на територији Панчева", који се реализује у сарадњи са UNDP-ем, утврђена је даља сарадња Панчева и Јапана ради унапређења решења из области екологије.

У саставу вашег предузећа је "Зоохигијена". Објасните нашим читаоцима који је основни посао ове организационе јединице "Хигијене"?

- Основна делатност РЈ "Зоохигијена" је хватање паса и мачака луталица на територији Града Панчева, као и уклањање животињских лешева и конфиската од физичких и правних лица, као и сакупљање животињских лешева са саобраћајница на територији Града. Сваки пас примљен у прихватилиште најпре се вакцинише против бешнила, очисти од спољашњих и унутрашњих паразита, затим се чипује, направи му се "лични картон", уколико је болестан, лечи се, и затим улази у програм стерилизације. Потом буде удомљен или враћен на станиште, у зависности од особина и карактеристика понашања. Апелујемо на наше суграђане да поштују законске прописе и да се одговорно понашају према својим љубимцима. Чињеница је да чак седамдесет одсто власника није вакцинисало и чиповало псе и тиме директно крше градску одлуку о држању домаћих животиња. Оптималан капацитет прихватилишта је 80 паса, међутим, током читаве године у

прихватилишту сваког дана борави и до 130, некада и више животиња. “Хигијена“ је покренула хуман програм збрињавања паса, које су неоговорни власници избацили на улицу. У оквиру свог редовног рада интензивно спроводимо акцију удомљавања напуштених паса смештених у прихватилишту “Зоохигијене“. Све је више наших суграђана који се прикључују акцији “Удоми, не куиуј“. Уз помоћ локалних медија акција даје одличне резултате.

Током априла организована је још једна акција одношења кабастог отпада. Колико сте задовољни овом пролећном акцијом?

- Панчево је једна од ретких локалних самоуправа која редовно, два пута годишње има организовану акцију одношења кабастог отпада из домаћинства, у пролеће и јесен. Деценију ипо “Хигијена“ с пролећа и јесени организује акцију изношења кабастог отпада у самом Панчеву, као и у Долову и Старчеву. Из године у годину све је већи одзив грађана. Годишње се кроз те две акције покупи и до две хиљаде метара кубних кабастог отпада. Треба похвалити велики број грађана који су се придржавали утврђеног распореда за изношење кабастог отпада и тако нам олакшали да акцију успешно спроведимо. Највише посла има када се ради ревизија терена (тј. петком у питању је дан у коме они суграђани који су били спречени да отпад изнесу у одређеном термину учине то). Чињеница је да током пролећног “великог спремања“ не трпе редовни послови, што сведочи да је акција добро испланирана и организована. Више година заредом много бољи одзив бележимо у Старчеву и Долову него у самом Панчеву.

Морамо да вас питамо и за дивље депоније. Да ли се побољшала ситуација у овом сегменту?

- Упркос свим нашим апелима да се стари намештај, каде, прозори и шут не бацају у или поред контејнера, слика на градским улицама, нажалост, говори да се многи

наши суграђани оглушују о молбе “Хигијене“. Дивље депоније настају баш на местима где су постављени контејнери, и чине вишеструку штету. Прво, за њихово уклањање је потребно ангажовати додатни број радника и радних машина. Друго, бачени шут оштећује контејнере па тако доводи до тога да сваки четврти контејнер на крају године мора бити отписан. Поједини суграђани и фирме оваквим понашањем стварају ружну слику обезвређују труд и залагање радника овог комуналног предузећа, који поред обављања редовних послова на прикупљању и одвожењу комуналног отпада, стижу да са бројних локација и више пута недељно уклоне на десетине тона шута.

Напротив, годинама “Хигијена“ покушава да реши овај проблем уз подршку и асистенцију комуналне инспекције и полиције, и у томе мање или више успева. Истини за вољу, често терет решавања овог нимало наивног проблема, који изискује повећано ангажовање како запослених тако и радних машина, остаје само овом комуналном предузећу.

Молим Вас, кажите нам шта вас очекује у наредном периоду, с обзиром да долази лето?

- Бројни Панчевци али и Београђани, летње дане проводе на “белој стени“, омиљеном излетишту не само наших суграђана. У летњим месецима на плажи остане много отпада после одласка посетилаца. Да би све функционисало како треба, радници “Хигијене“, два пута недељно чисте плажу и односе комунални и рециклажни отпад са острва. У току врелих летњих дана, на ову плажу дође и више од 2.000 посетилаца дневно, који за собом оставе и велику количину отпада. Ово је велики посао, због самог начина рада и услова рада, сав отпад се сакупи на обали и одатле се одвози чамцем Јавног комуналног предузећа “Хигијена“. Амбалажни отпад се потом одвози у наш рециклажни центар, а комунални на санитарну депонију.

Мишо Марковић

Да ли ће у будућности бити нових инвестиција у “Хигијени“?

- Планиране су нове инвестиције, изградња нове две касете за комунални отпад на санитарној депонији, из-

градња нове линије за сепарацију отпада, изградња рециклажног дворишта, куповина аутосмећара, уређење стајалишта за контејнере.

Зорана Штјековић

RAFAELO
ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

Графике Нене Георгиаду

Са отварања изложбе

Изложба Нене Георгиаду, академске сликарке из Грчке отворена је у среду, 19. априла. Ова уметница је рођена у Птолемиади 1977. године где је завршила гимназију, а потом студирала на Факултетима ликовних уметности у Београду и Солуну где је дипломирала 2004. године, а 2019. године стекла и мастер диплому. Излагала је на више групних изложби. Ради као наставница ликовног у Кожанима где живи са супругом и ћерком.

Након музичког увода тамбураша “Неолита“ на отварању ове изложбе, присутне је прво поздравио Дарко Јешић, директор Дома културе, а о приказаним графикама Нене Георгиаду говорили су Чедомир Кесић, члан уметничког савета “Босма“ и Маја Пољак Петровић, академска сликарка, која је за-

Са отвореном изложбом
**ДОМ КУЛТУРЕ СТАРЧЕВО
ГАЛЕРИЈА БОЕМ**

једно студирала са гостујућом уметницом из Грчке.

Међу изложеним радовима гравирања Нене Георгиаду публика је могла да види део серије од 16 монохроматских графика на дрвету која је настајала током 2003. и 2004. године. Инспирацију за њих је нашла у разрушеном Београду, у који се вратила на студије после бомбардовања 1999. године, и затекла призоре који су јој остали дубоко урезани у сећању. Те слике су јој биле стваралачки подстицај за израду две серије радова под називима “Архитектонски објекти“ и “Напуштене зграде“.

Изложба графика Нене Георгиаду може да се погледа до 13. маја у галерији “Босм“.

М. Ј.

Радно време музеја у мају

□ Старчевачка музејска поставка “Старчевом кроз векове“ и пратећа изложба старих разгледница “Кроз прозор XX века - разгледнице“ током маја биће доступни посетиоцима у следећим терминима: **УТОРАК** и **ЧЕТВРТАК: 11-15:30** сати, **СРЕДА** и **ПЕТАК: 13-17** часова, **НЕДЕЉА: 12-17** сати. Уколико желите да посетите старчевачки музеј ван наведеног времена биће довољно да се најавите на бројеве телефона 013/631-144 (током радних дана) или 063/56-57-52 који је стално доступан.

□ Музеј Старчева који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе отворен је пре скоро три године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима.

Програм Дома културе током маја

□ Књижевна вече и промоција романа “Минијатуре“ Александра Михајловић, 16. мај, у 19 сати у галерији “Босм“;
□ Књижевна вече: “Прича“ Наде Малек, 18. мај, у 19 сати у галерији “Босм“.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА Христос васкрсе!

Ове године у априлу сви православни хришћани славили су велики празник Васкрсења Христовог уз радостан поздрав *Христос Васкрсе* и отпоздрав *Ваисџину Васкрсе*. Прво смо славили велики празник Благовести, празник посвећен бестелесном зачећу Пресвете Богородице. Следећи велики празник је Лазарева субота - Врбица. То је празник посвећен васкрсењу Лазаревом и уласку Христовом у Јерусалим. По обичају за овај празник дечица обучена као за модну писту дошла су у храм у пратњи својих најмилијих. Свештеници су освештали врбове гранчице и поделили присутнима. По трократном опходу око храма служено је свечано вечерње богослужење. Велике - Страсне седмице посебно у богослужењима подсећамо се страшних догађаја приликом издаје, хашћења, осуде и распећа Цара овог света Спаситеља и Искупитеља греха рода људског. Свога Учитеља, Господа Бога издао је за тридесет сребреника Његов ученик Јуда, а кад је схватио шта је урадио покајао се и вратио новац. На Васкршњем јутрењу велики број верника је дошао у храм Св. Пантелејмона, да по устаљеном обичају са упаљеним свећама следи свештенике, обилазе око храма и заједно дочекају Васкрсење Христово. Света Васкршња литургија служена је сутрадан пре подне, а на њој су узношене свечане молитве Васкрслом Господу и Спаситељу нашег света. Уз веома велики број парохијана и гостију помолили смо се Васкрслом Господу за здравље своје и својих најмилијих, као и свих људи добре воље, а посебно за мир и благостање у свету, уз радостан васкршњи поздрав “*Мир божији, Христос васкрсе - ваисџину васкрсе*“. По обичају, сви се припремамо да слаavimo ове велике празнике како то и доликује уз свечане трпезе. Одвојимо неки динар за наш нови храм да би могли следећи Васкрс да слаavimo и у храму Огњене Марије у Старчеву. Свим дародавцима унапред хвала.

Ускрс у Храму Огњене Марије

На дан Васкрсења Христовог храм у изградњи који је посвећен Огњеној Марији био је отворен за посету верног народа. Захваљујући Радовану Димићу који је донирао електро-материјал, електричари Веља Ранчић и Горан Мрковић, уз помоћ својих неколико пријатеља урадили су електро-инсталацију у храму. Захваљујући мајстору Јовану Пејчићу, такође нашем Старчевцу који је донирао електрификацију звона на овај велики празник више пута смо чули звук звона која су позивала да дођемо у храм, иконама да се поклонимо, Господу помолимо и воштанице да упалимо. Захваљујући Оливери Гујаничић, која је поклонила велики палилеј са хоросом и два мања палилеја, 140 лед сијалица су са палилеја обасјале наш храм у изградњи. Нека Господ испуни све молитве које су наши верници нашем Спаситељу узнели у храмовима и на било ком другом месту. Нека Господ испуни молитве да успемо до следећег Васкрса да приведемо крају грађевинске радове на нашем храму Огњене Марије.

*Проијереј
Зоран Малетић*

Доловци у музеју

Заљубљеници у прошлост и даље редовно посећују старчевачки музеј, појединачно или породично, али може се рећи да и организоване посете постају све чешће. Почела је сезона школских екскурзија, а за наш музеј отворили су је ученици из доловачке школе "Аксентије Максимовић". Око 50 петака са својим разредним старишанама Милицом Ускоковић, Емилијом Симеуновић и Зораном Милићем обишли

су сталну едукативно-изложбено поставку "Старчево кроз векове", изложбу старих разгледница, поставку пољопривредних алата и машина и реплику неолитског насеља у дворишту нашег музеја. За њих је организован и обилазак знаменитости на Тргу неолита и у центру Старчева уз пратњу водича. Деца су показала велико интересовање за све што су видели и посебну жељу да много тога фотографишу.

Ученици из Долова научили су много о старчевачкој историји

Жужић представио књигу

Жужић потписује књигу

Промоција књиге "Даске у глави и још по нешто" глумца Мирослава Жужића Жулета одржана је 6. априла у Дому културе. После

дугогодишње рубрике "Жулетово ћоше" у "Панчевцу", емисије "Са Жулетом у кадру" на Телевизији Панчево и књиге о занатлијама, Жужић сада пот-

писује и једно аутобиографско дело у издању Народног музеја Панчево. Богата глумачка каријера и велико животно искуство аутора, учинили су да књига буде саткана од проживљених прича пуних смеха, али и суза и горчине.

Уместо читања одломака из књиге, публика је уживала у приповедању самог Жужића на само њему својствен начин. Са присутнима је поделио своја сећања и импресије кад је видео Микеланђеловог Давида, додирнуо слику Мона Лизе, како је ушао у свет литературе захваљујући Бати Бирти, срећу да је играо са највећим глумцима данашњице попут Чкаље и Љуба Тадића и још много тога... Осим аутора, о књизи су говорили Немања Ротар, књижевник из Панчева, и

Милан Јакшић, правник и сликар. Ротар је истакао Жужићеву искреност и отвореност у приповедању догађаја, а као посебан квалитет ове књиге види њену читљивост и писменост аутора. Милан Јакшић потписује предговор у Жужићевој књизи "Даске у глави и још по нешто", а на промоцији је истакао и значај ове књиге јер се у њој описује рад позоришта у Панчеву, Атељеа младих, чији је члан био и Жужић. За његове приче каже да су пуне емоција и да представљају својеврсне Фелинијевске слике.

Ако нисте дошли до свог примерка ове књиге, можете је посудити у домској библиотеци и уживати у причама глумца Мирослава Жужића.

М. Јовишић

Писци из УКС-а у "Боему"

Дружење писаца из Удружења књижевника Србије (УКС) са Старчевцима на иницијативу Гроздана Црепајац, списатељице из Старчева, а у организацији Дома културе, настављено је и током априла месеца.

Књижевно вече Београђанке Виолете Божовић уприличено је 4. априла. У то неочекивано снежно вече ова списатељица је унела ведрину и топлину представљањем своја два романа: "Дневник Слађане Кобас" и "Свештеник", и збирки поезије "Сан у каменитом врту" и "Девојка са песмом у пустињи". О плодном књижевном раду Виолете Божовић, бројним наградама и активизму у неколико књижевних удружења говорила је Гроздана Црепајац. Гост вечери је био Драган Радовић, који је прочитао неколико шаловитих кратких прича које су слатко насејале публику. Радовић је уједно улепшао ово књижевно вече музичком пратњом на клавијатурама.

Потом, у уторак, 11. априла, старчевачкој публици се представила Гордана Влајић, књижевница из Панчева и заменица председника УКС-а. Ауторка је око 15 књига прозе и поезије за децу и одрасле. Ово књижевно вече осмишљено је с идејом да се помену жене из давне прошлости које су за собом оставиле писани траг до савремених књижевница. Међу њима су се нашле прва српска песникиња Јелена Мрњавчевић (замонашена под именом Јефимија), затим Милица Стојади-

Књижевно вече

новић Српкиња, Јелена Димитријевић, Гроздана Лалић, Душица Ивановић, Гроздана Црепајац, Ана Јовичић. Из богатог опуса Гордане Влајић присутни су чули поезију из збирке песама "Криво ми је", "Рапчупане муштакле", "Баба Будимка и чувар гуменога замка", "Изложба речи", "Усуд" и "Суд". Осим ауторке, стихове су говориле и песникиње Гроздана Лалић и Гроздана Црепајац, и новинарка Виолета Јованов Пештанац.

М. Ј.

Свратите код Лукића

Све на једном месту у Ул. Иве Лоле Рибара 81а

...а од сада овде можете платити рачуне на новоотвореном шалтеру платног промета!

- * **ПРОДАВНИЦА** мешовите робе
- * **ПРЖИОНИЦА** кафе
- * **РОШТИЉ** на ћумур **ВРХУНСКОГ** квалитета!

НОВО У ПОНУДИ!

Свеже печена прасетина, златиборски сухомеснати производи, кајмак и салате за понети!

ИНФОРМАЦИЈЕ И ПОРУЏБИНЕ
064/125-72-30 и 013/633-545

* **ПРАЊЕ ТЕПИХА** савременим машинама

* **САМОУСЛУЖНА** аутоперионица

doo "VULOVIĆ"

Старчево, Лењина 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони** и електроматеријал
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што кућујете код нас.

trgovinska radnja

МАКИ ЈЕДАН

код ambulante

* **РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ**

* **ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ**

РАДНО ВРЕМЕ 24h

Лице с насловнице: мр Ивана Димитрић, академска сликарка

Природа као инспирација

Ивана Димитрић је рођена 1976. године у Панчеву. После завршене основне школе у Старчеву и Архитектонске техничке у Београду, уписала је Факултет ликовних уметности у класи проф. Анђелке Бојовић. На сликарском одсеку дипломирала је 2002. године, а постдипломске студије завршила је код проф. Радомира Кнежевића 2018. године. Излагала је више пута групно и самостално. Учествовала је у ликовним колонијама. Илустрвала је две дечије књиге. Бави се стрипом повремено у слободно време. Члан је УЛУС-а од 2003. године. За свој уметнички рад награђивана је више пута. Већ 20 година се бави педагошким радом. Има сина Луку и ћерку Миу.

Када и како се пробудила сликарка у Вама?

- Још кад сам почела да држим оловку, кад вероватно нисам ни била свесна себе, мама и тата су мени и сестри Марији, која је такође магистар сликарства, омогућавали да се бавимо уметношћу и то подржавали, на чему сам им захвална. Некада је био довољан и цреп па да шарамо по бетону. У основној школи наставник Власта Мадић је препознао наш таленат. И сада имам код куће неке радове из тог времена за које смо освајале и награде. Као средњошколке ишле смо у школу цртања код Чедомира Кесића у Дому омладине. Тако смо отшкриниле врата тог света уметности.

На последњим Вашим радовима доминирају полуапстрактна поља и равница. Којим још тематикама сте се до сада бавили и у којим техникама?

- Највише волим цртеж. Сматрам да је он основа свега. Пре пар година заволела сам и акварел. Радила сам и неке комбиноване технике. Највише волим да цртам животиње, биљке и људе. У последње две године ме понело нешто, ослободила сам се и опустила и кренула у неком другом правцу, па сам се бавила пољима. Углавном радим реализам и сатима сам у стању да седим и цртам један цвет, па су тако на претходној изложби били акварели цвећа, а пре тога портрети мени драгих људи. Животиње са села посебно волим да цртам. На Академији сам добила награду Петра Лубарде за цртеж с том тематиком, а мој мозаик "Гуске" се налази на зиду ЗОО врта у Београду.

Какве поруке желите да пошаљете путем својих слика?

- Да је човек неодвојиви део природе! У данашње време су се многи отргли од ње. Имам утисак да смо као камилица. Она као да је изумрла, повукла се, нема је поред пута. Памтим да сам је брала са баком, па смо је сушили за чај. Најблажа,

Ивана Димитрић

а најлековитија. Треба да негујемо то добро и племенито у себи. Да увек видимо добро у људима и окренемо се природи.

Имате иза себе много групних и самосталних изложби. Како изгледа бити уметник?

- Излагали смо још на Академији и тако су нас увели у ту причу да наше радове треба да види још неко осим професора. Награде у оквиру Академије дају тим радовим на значају. Имала сам срећу да добијем на првој и другој години награде за цртеж, а на петој за сликарство. Групне изложбе су лепе, а што се тиче самосталних изложби, нисам се нешто више ангажовала око тога. Није лако бити уметник, али је лепо. Уметници не наилазе увек на разумевање. Мада мислим да је предрасуда да су уметници другачији, да се праве посебни и важни. Уопште није тако. Увек стојим иза тога да су толико отворени, питоми и добронамерни. Једноставно речено - велика деца, јер тражимо одговоре на многа питања до краја живота, а наш пут је саткан од емоција.

Чију слику бисте волели да имате на зиду у свом дому?

- Дипломски рад ми је био везан за Ван Гога и њега бих издвојила као омиљеног сликара. Волела бих да имам неко његово житно поље или било шта, макар и неки мали цртеж. Колико год му је живот био тежак и суров, толико су му слике обасјане сунцем. Осим Ван Гога, обожавам све импресионисте Гогена, Монса, Манса, Реноара. Од домаћих сликара дивим се академском сликарству Уроша Предрића и Паје Јовановића.

Волим, такође, и Фриду Кало и Милену Павловић Барили.

Члан сте уметничког савета галерије "Боем" у којој сваког месеца може да се погледа нова поставка. Колико је то важно за Старчево, а колико за уметнике?

- Подједнако је важно. За уметника су увек отворена врата да изложи оно што је радио у претходном периоду и што жели да то изађе у јавност. Од 1997. године до данас је много уметника излагало у нашој галерији. Старчевци су од тад могли редовно да уживају у скулптурама, графикама, цртежима, сликама... Њен програм обогаћују и књижевне вечери, радионице и још много тога. Децу из наше школе често доводим да обиђу изложбе. Мислим да су лепше и боље организоване изложбе у нашој галерији него у Панчеву и Београду, јер нигде нема те топлоте као овде, тамбураша, а мислим да је то због људи који ту раде.

Већ две деценије бавите се педагошким радом. Да ли се и колико променило интересовање деце за ликовну културу и лепо за то време?

- Деца и даље имају осећај за лепо. Жао ми је што инспирацију радије траже у садржајима које пружа интернет на телефонима, али ја им кажем да све то имају у својим сећањима и души. Покушавам да их усмерим да се ослоне на свој унутрашњи свет и лична искуства да би се изразили са емоцијом. Мислим да је разговор са децом најважнији. Трудим се да имам максималну толеранцију и разумевање за све, осим за дрскост и непоштовање и кад се не цени лепо.

Миlena Јовишић

ИЗВИЋАШТВО

Јубиларно ускршње дружење

На ускршњи понедељак, традиционално, сада већ јубиларни 10. пут Одред извиђача “Надел” организовао је ускршње дружење које је окупило око 40 извиђача. Дружење се састојало из два сегмента - *куцанијаде* и мањег такмичарског изазова. Због ситне кише и облака који су гарантовали да ће се ту задржати цело поподне, сва дешавања пребацила су се у северно крило Дома културе, где се налазе и канцеларије извиђача.

“Куцанијада” је као и претходних година реализована по куп-систему, у коме победник из једног такмичарског пара куцања пролази у следећу фазу такмичења. У куцању се такмичило 32 учесника распоређених у 16 парова. Овде није било важно да ли си полетарац или си одрастао извиђач, важно је било само распоређење, а разлика узрастима одређивала је само ко куца а ко одређује страну јајета. Извиђачи су проверавали тврдоћу љуске и кувања јаја у категоријама - “кока” са кокошијим јајима и категорији “супер јаје” - где су снаге одмеравала јаја од остале живине, попут моркиња, патки и гуски. Након занимљивих дуела уз навијања и по које изненађење, истицали су се одређени учесници.

У категорији “кока” прво место заузело је јаје којим је управљала Тијана Барбара, друго место је било јаје Хелене Костић, треће Огњена Омасте а четврто Милица Барбаре. У категорији “супер јаје” прва четири места поделила су браћа и сестре. Па је тако прво место однела Ања Величковић са јајетом од моркиње, други је био Вељко Филиповић са јајетом од гуске, трећа Дуња Величковић са јајетом од моркиње и четврто место заузео је Михајло Филиповић, такође са јајетом од моркиње.

Након завршетка турнира уследило је традиционално фотографисање за прва четири места у обе категорије. Победници се увек фотографишу са шаљивим наградама, осмишљеним на лицу места импровизацијом, односно одабиром било ког предмета, или чак особе у одредској канцеларији као своју награду. Од прве године, када је настала из чисте шале па све до сада, већ десети пут, ова традиција изазива додатну дозу смеха сваког ускршњег дружења.

Мање такмичење које је уследило одмах потом окупило је седам тимова извиђача који су разменили своје вештине и знања. Овај део дружења замишљен је у виду четири игрице повезане са тематиком Ускреса. Прва је била игра “откриј лице Зека Пеке” у којој су учесници имали задатак да нацртају задато лице зеке, у оквиру датог времена. Да ствар буде занимљивија делови лица, од-

Куцање јајима

носно то какве ће уши, нос, фризуру или очи имати зец, одређивани су бацањем коцкице, па је креирано мноштво зечијих лица у разним комбинацијама кога сваки од чланова екипе треба да нацрта. Игра “зечији танграм” је пред извиђаче ставила изазов да саставе задату фигуру зеца уз помоћ танграм плочица које вежбају логичко размишљање и визуелно-просторну интелигенцију. Умеће и знања у дешифровању порука извиђачи су опробали кроз игру “зеканова снигма” у којој је порука састављена од низа речи из анаграма, које је требало довести у смислену реченицу. Четврта игра која је посебно размрдала учеснике звала се “угнезди ме поново”. Кроз њу је био задатак да дрвена јаја пребаце кашиком из једног гнезда у друго, савладавајући препреке на том путу. Изазов игре састојао се у томе да се при преносу јаја води рачуна о координацији свих чланова тима као и о тактици редоследа пребацавања, јер су офарбана јаја носила више бодова од неофарбаних. На

крају су прво место поделиле екипе: “Т тројка” и “Пустинске змије” које су чинили Тијана Стана, Роберт Ванчек и Лана Младеновић, односно Вања Јовановић, Ања Величковић и Душан Омаста. Обе екипе имале су максималан број поена. Друго место су поделиле екипе под називом: “Худ” и “Пацови” које су чинили Милица Барбара, Филип Мрђан и Огњен Стојановић, односно Ана и Марија Барбара и Ленка Гојковић. Њима је мало фалило до максималног учинка. Треће место припало је екипи у млађем саставу “Ускршњи зечићи” коју су чинили Слободан Николић, Огњен Омаста и Андреј Костић.

Главни циљ овог укуљања, на крају није било такмичење, већ дружење и дељење ускршњих радости. Тако се и победници куцанијаде и игрица нису борили за награду, већ за што дужу разоноду и надоградњу сопствене личности кроз нова искуства. Тако ће бити и у наредној деценији овог дружења.

М. Ивошевић

Кроки вести

- ⇒ Категорија извиђача узраста средње школе имала је током априла састанке на којима су се упознали са циљевима одрживог развоја и њиховој важности за одрживост планете. Такође, научили су и део вештине за прогнозирање времена у природи на основу тумачења природних знакова - облака, животиња, звезда, ветра, дима и слично.
- ⇒ Дана 22. априла група од тридесетак скаута обишла је старчевачку фарму крава и том приликом се упознала са функционисањем и организацијом узгоја крава као и процесом производње млека. Леп дан је искоришћен и за упознавање са овим делом старчевачког атара па је било речи и о настанку канала, противградној заштити, крстовима на излазу из места и другим знаменитостима за разумевање нашег места и упознавање његове историје и општег предеоног богатства.
- ⇒ У мају месецу планира се одлазак најмлађих извиђача у Мраморак док се за категорију извиђача авантуриста и истраживача припремају први излети на тему одрживе енергије као део учешћа у пролећном изазивању Савеза извиђача Србије.
- ⇒ Одред је отпочео припреме за обележавање 20. година рада. Обележавање овог јубилеја предвиђено је кроз низ тематских активности са два главна догађаја у виду Свечане академије и марша Наделом - од извора до ушћа.

АНКЕТА СН: Први мај некада и сада?

Радничка права нису у првом плану

Док се у западноевропским друштвима Први мај обележава синдикалним пројекцијима и захтевима, код нас је, у светлу социјалистичке заоставшћине, у првом плану нешто друго - првомајски уранак. Било, и биће

Биљана Ратић, Тамара Потих, Весна Милетић, Славица Денингер

Виолета Поповић, Душан Лазих, Јован Филиповић, Ранко Ивановић

Биљана Ратић:

- Првомајске празнике сам углавном прослављала код куће са породицом. Ако је време лепо, обично смо спремали роштиљ и уживали у одмору. Некада се на овај празник мало другачије гледало, а сада је само битан као одмор од свакодневних обавеза...

Тамара Потих:

- У време првомајских празника бићу у Пироту са својим родитељима и сестром. С обзиром на то да сам у другом станју и имам мало дете, мислим да ће нам свима пријати мало свежег ваздуха. О Празнику рада могу рећи да су рад-

ници увек били у тешком положају, и пре, и сада. За радничку класу увек је тако.

Весна Милетић:

- Још увек не знам како ћу провести овогодишњи празник рада. Некада је било изузетно лепо - дружење, првомајски уранак... Сада мало ко обраћа пажњу на те ствари. Нестало је чари које је Први мај са собом доносио.

Славица Денингер:

- Некада је била велика еуфорија око овог празника. Ишло се у природу и много се дружило и радовало. Наравно, били смо и знатно млађи, па је утисак и зато другачији. Сада

се све своди на породично окупљање. Прво иде унукин 18. рођендан па ћу тек након тога размишљати о празницима.

Виолета Поповић:

- Највероватније је да ћу овогодишњи Први мај провести у природи са пријатељима као и до сада. Некада се ишло на првомајски уранак у Делиблатску пешчару и било је много веће друштво али ћемо се потрудити да нам и сада буде лепо.

Душан Лазих:

- Једна од најлепших ствари којих се сећам из прошлог периода је првомајски турнир у малом фудбалу на "Борцу" на коме сам ја увек учествовао. Тада је било много дружења и роштиљања. Има тога и данас,

али је мени раније било много лепше.

Јован Филиповић:

- Некада су права радника била на много већем нивоу него данас. У време првомајских празника обично сам радио, али када сам био слободан и имао времена, проводио сам га са пријатељима на роштиљу или у некој кафани.

Ранко Ивановић:

- Највише ми је жао што више нема првомајских фудбалских турнира. Обично смо за први мај ишли у Делиблатску пешчару на првомајски уранак и тамо проводили цео дан. Данас је све мање тога. Сада за те празнике обично одем у посету фамилији.

П. Сјанковић

ХОЋЕТЕ "СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ" НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да "Старчевачке новине" добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 40 динара по примерку обезбедићете редовно добијање "Старчевачких новина" на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

САРАДЊА С “AGROMARKET MACHINERY“ ЗАЛОГ

ПОЉОПРИВРЕДА И ЖИВОТ У СТАРЧЕВУ ПОБЕДИЛИ

Милош је одлучио да остане у Старчеву и да крене својој оца и како каже ниједном се није покајао

Када се чује за Старчево многи из света аграра помисле на узорне пољопривреднике и домаћине, као и на место које има комплетну инфраструктуру. Ово не изненађује с обзиром на то да се за добар глас далеко чује. У традицији многих породица из овог великог јужнобанатског насеља је пољопривредна производња као саставни део живота, која се преноси из генерације у генерацију. Недавно, смо били у прилици да упознамо и породицу Календерац и једног од најмањих представника шире породице који се определио за пољопривредну производњу као основно занимање. Реч је о младом Милошу Календерцу, који има 26 година, иначе апсолвенту Пољопривредног факултета у Земуну, смер фитофармација.

Иако су се преци бавили пољопривредом, као и данас његов отац Јован и стриц Петар, који су Милошу неизмерна подршка у раду, његов избор по завршетку средње школе није био пољопривреда. Наиме, Милош је тада конкурисао за студирање у Америци и био примљен уз стипендију за студирање у Западној Вирџинији. Међутим, како је ова информација стигла у периоду када више није било слободних места у студентским домовима, Милош се у том моменту одлучио да пут одложи за годину дана, а у међувремену уише Пољопривредни факултет. Период од годину дана је поколебао његову одлуку. Милош је одлучио да остане у Старчеву и да крене стопама свог оца и како каже ниједном се није покајао. Тада је уједно и озбиљније почео да се бави пољопривредом чије сегменте је од малена упознавао. Како је чврст у свом животном опредељењу временом се показала потреба за занављањем

Календерци при преузимању трактора Puma 250 CVX

тадашњег машинског парка, а како каже Јован улагање у машине је залог за Милошеву будућност како би “сутра” могао и скоро сам да уради све што треба у производњи.

- Изabrao сам Case IH јер је на добром гласу

Тако је својевремено почела и сарадња са предузећем “Agromarket Machinery” из Новог Сада, а први разлог је тада била набавка трактора Case IH Maxxum 125.

- Свидео ми трактор Case IH. Тада, 2021. смо се одлучили за куповину на основу искуства колеге из Старчева који је имао Case IH трактор. На његовом имању трактор је лепо радио и колико смо ми знали без неких проблема.

Трактор Case IH Maxxum 125 је испунио Милошева очекивања. Избор машина за ове пољопривреднике није једноставан јер морају да воде рачуна о више ствари при набавци. Тако свакако морају да мисле на парцеле које обрађују. Површине су често неправилног облика, различите површине као и типа земљишта, па структура -

има од лаких до тешких ритеких земљишта. Овакви услови донекле диктирају и избор сетвене структуре, у којој су заступљени пшеница, кукуруз и сунцокрет. Иако се Maxxum 125 са полу-power-shift мењачем са по 16 степени преноса за кретање напред-назад и електрореверзером, погоном на сва четири точка показао као добар избор да би повећали учинак у раду и успели све да заврше у предвиђеним агротехничким роковима прошле године су се одлучили за набавку још једног Case IH трактора и то Puma 225 CVX.

- Трактор Puma 225 CVX смо узели јесенас, а користимо га за орање, сетвос-

премирање, тањирање - за обраду земљишта. У односу на мањи, овај трактор може да ради на већим радним брзинама, па ће се повећати и радни учинак. С обзиром на то да је стигао нови петобразни плуг Kverneland LB 300-100, на јесен ћемо знати нешто више о потрошњи, каже Милош и објашњава зашто се одлучио за варио-плуг.

- Подешавања на плугу су преко хидраулике, а с обзиром на то да се ширина захвата плужног тела може подешавати од 31 цм до 50 цм могу у зависности од типа земљишта да наместим најадекватнији захват, тако да је Puma CVX 225, прави избор са довољно снаге.

Продајно-сервисни центар у Старчеву

Да је избор “Agromarket Machinery” као добављача машина био мудар избор говори и чињеница да ће ова компанија ускоро отворити продајно-сервисни центар у Старчеву. На овај начин своје услуге ће приближити корисницима у јужном Банату што ће њима као и нашем саговорнику пуно значити.

- Када смо куповали машине нисмо знали да ће се у Старчеву отворити продајно-сервисни центар што ће унапредити и постпродајну услугу која је веома важна. То што ћемо имати продајно-сервисни центар највише ће значити у сезони, кад ће нам резервни делови бити приступачнији. А то је велика предност, наглашава Милош коме је сада примат да прошири своју породицу и тако настави да гради будућност Календераца.

ЗА БУДУЋНОСТ

”АМЕРИЧКИ САН”

Прецизан расипач за прецизну апликацију

Када прича о тракторима Case IH, Милош каже да су они управо онакви какве је очекивао у складу са опремом коју имају. Како каже, нема замерки и има само речи хвале, мало му је и непријатно да само хвали, али тако је. Када говори о Puma CVX 225 и упореди га с мањим тракторима с којима је радио свака функција је наводи, два степеника изнад.

- Трактор има бројне функције које олакшавају рад а има и ISOBUS систем с којим се могућности у раду прикључне механизације значајно повећавају, а једна од њих јесте и секцијска контрола.

- Расипач који тачно “баца”

Могућност секцијске контроле се показала као веома добра и у раду расипача Kverneland Geospread TL основне запремине резервоара 1.875 л. Управо је секцијска контрола уз вагу расипача основна предност ове машине која доприноси великој прецизности у раду. Расипач је испоручен са Tellus Kverneland управљачким терминалом те се у раду екран трактора користи искључиво за навигацију, а терминал за управљање радом расипача.

- Расипач тачно “баца” по норми коју му задам и то је то. Кад смо сад “бацали” уреу задали смо норму 200 килограма по јутру што је и урађено без обзира на неправилан облик парцеле и пуно шицева. За овако прецизан рад најзаслужнија је секцијска контрола која не дозвољава да се пређе задата норма. Моје је да задам норму и подесим гранулацију минералног ђубрива, а преко навигације се учита парцела и међе на основу чега рачунар израчунава где колико треба “бацити” ђубрива, да буде једнако на целој парцели, потврђује и описује Милош своје искуство са овом машином.

Овај расипач се показао и као добар избор с обзиром на то да веома прецизно, до 24 м може да ради и по ветру. Захваљујући навигацији на трактору, Календери су са расипачем радили и ноћу како би све урадили у оптималном року с обзиром да су биле најваљене лоше временске прилике. Уједно то је била и прилика када се лед осветљење на трактору показало у правом светлу, иако реално захваљујући навигацији, расипач може да ради у потпуном мраку.

Марија
Аџанасковић

agromarket
MACHINERY

Одржани ускршњи базари

Месна заједница Старчево у сарадњи са удружењима грађана неколико пута годишње приређује продајне и изложбене базаре на Тргу неолита. Ове године већ су одржани божићни и осмомартовски базари, а током априла и ускршњи, и то у два навара - пред римокатолички, а потом и православни Ускрс.

- Ови базари су прилика да се својим суграђанима представе Старчевци са својим “хендмејд” производима, али и шанса да сами мештани, све оно што им је потребно набаве овде, да не морају ићи у околна места. Излазимо у сусрет сваком добром предлогу да приредимо продајне или изложбене базаре у зависности од интересовања излагача и купаца, и тако ће бити и у наредном периоду - каже Петар Андрејић, председник Месне заједнице Старчево.

Базар на Тргу неолита

Just for men

* **isključivo muški frizer** *

- muško šišanje
- fazoniranje brade
- pranje kose
- masaža lica

Cena šišanja iznosi 400 dinara
(za odrasle - deca 50% popusta!)

Lenjinova 1 Starčevo

Just for men

у Ђерму

Миоидраг Павловић Срета, наш суграђанин Некада се баш лепо дружило...

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерам" (ошворена сваког дана од девет до 23 сати), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Старчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, ипак и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостинију се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укусних заложаја и љубазног особља. У предивној цветној бањој и шопу уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одобрним рејтер моћивима, уз специјалитетне куће и бојашу понуду пића, уживаће сва чула. У "Ђерму" постоје вај-фај мрежа и два плазма телевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруџбини, као и организовање прослава до што месеца, по повољним ценама. Четвртик поодне резервисан је за јела из кошлица, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафенисање у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Старчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" Миоидраг Павловић, звани Срета, рођен је 10. априла 1947. године у селу Драгочеву код Новог Пазара, као друго од седморо деце мајке Драгуне и оца Мартина. У Старчево је дошао 1965. године, откада је радио многе послове - од физикалије за извођачке фирме у "Рафинерији" до војне камиона по добром делу бивше Југославије. Ожењен од 1966. са Ратомирком и с њом има Слободана (55 године) и близнакиње Мирјану и Гордану (52), а од којих и осморо унучади: Ненада и Ивана (34), Пеђу (31), Ану (29), Марка и Милену (27), Милицу (24) и Мају (23). Срета је веома срећан и због тога што има и шесторо праунучади - Петра и Душана, који живе у Чикагу; Стеван је у Бечу, док су Настја, Лука и Ксенија у Панчеву.

Како је одрастао мали Срета?

- Надимак *Срејта* добио сам када су се, непосредно након мог рођења, сусрели мој отац и кум. Том приликом тата га је питао које име жели да носим, а кум му је одговорио да ми, кад су се већ тако срели, име буде Срета, па отац није имао срца да му каже да га је већ пријавио као Миоидрага. Ипак, кумово име остало

ми је до дана данашњег у форми надимка. Морам да нагласим да се веома тешко живело у тим поратним годинама, па су ми релативно рано два брата и две сестре умрле, а поред мене остале су још само две сестре. Иначе, живео сам до 17 године у селу, где смо држали тек нешто мало стоке - две-три краве. То је било велика сиротиња, не дао Бог ником, па смо јели више проје него хлеба и то када нам га донесу из Пазара. Звао се *симит* и то је обично било уторком, па смо тада били сви срећни с тако малим оброком. Све у свему, од најмањих ногу сам напорно радио - жњео, пластио и једном речју - мучио се. С друге стране, наше село, удаљено од Косова око 500 метара, било је лепо месташце покрај Ибра и бројало 28 кућа, а само нас Павловића било је у осам домова.

Школа...

- Нисам имао много успеха у школовању, за разлику од старијег брата, којем је боље ишла, па га је отац уписао у Рибариће. Мене су оставили да радим земљу, а само прва четири разреда завршио сам у селу Грубетиће. Било то је на два и по километра од наше куће, али с много врлети успут. Сретали смо трагове вукова на том путу, а поред мене прошла дивља свиња за којом је била хајка, док је једног дечака напао

медвед. Иначе, у то време, иако сиромашни, живели смо складно са комшијама и нико те није питао шта си. То значи да тада није било никаквих проблема ни са муслиманима у Пазару, као ни, рецимо, са онима преко Ибра из села Старчевиће. Узгред, због тога тог места било је мало забуне када питају одакле смо, након што смо се доселили у Старчево.

Долазак у Старчево...

- У међувремену ми је и мајка умрла, а пре ње и један брат. Због свега тога 1960. године дошао сам у Мраморак. Тамо ме је довела тетка, а у том селу завршио сам и пети и шести разред. Потом сам неко време поново провео у родном селу, да бих након тога, 1964. године, коначно дошао у Старчево. У прво време живео сам у "великом сокаку", код рођака, а помагао ми је брат од стрица Андра. Потом смо купили плац у Радничкој улици број 7, а то насеље тада се звало "други ред". Ту ме је задесила још једна трагедија, када ми је 1965. године умро брат од 19 година, који увече нормално легао и није се више пробудио. Ипак, ствари су за мене почеле да се мењају набоље 1967. године када сам се оженио, а сунругу сам упознао преко рођака Миљојка Драмићанина.

Војска...

- Служио сам 1966. године у Скопљу у трајању 18 месеци. Добро сам прошао, јер сам био руковођа грађевинске машине, возио ваљак и био често на терену. Требало је да научим и да возим реморкер, као и да склапам мостове. Због тога сам углавном био 15 дана на терену и недељу дана у касарни. Стигао сам чак и до Вогошће. Све у свему, брзо и лепо ми је пролазило време у војсци.

Младост...

- Више сам волео "српски крај" него Радничко насеље, јер је тада тамо било много блата. Када сам дошао, на главном путу ка Панчеву био је насут само млевени камен. Тек касније стављена је коцка, а дотад је аутобус ишао само до

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерам
Старчево

“Азотаре“, докле је било калдрме. Старчево ми се одмах допало, а прво сам упознао Курјакове, потом и многе друге. И сви су били добри према мени, поготово они у Радничком насељу. Примера ради, сећам се неког Рајковића од којег смо у оној немаштини позајмљивали маст, док се Фрања Лапић такође показао као човек, нарочито када је упрегао коње у блато, када ми је брат умро 1965. године. Све у свему, увек смо се слагали и лепо помагали се с комшијама па и сада се добро слажемо.

Дружење...

- У то време, упркос свему, ипак сам стигао и да се помало и дружим. Најчешће сам се виђао с неким пријатељима, који су се случајно сви презивали Петровић. Најрадије смо се окуљали код “Тргопродукта“, у предњем делу Дома културе, где је и данас продавница, па смо свако вече делили по флашу “Фрушкогорског бисера“. Те 1965. године “Опатија“ је била пуна теренаца из “Рафинерије“; добро је радила и “Лолница“, а касније и “Орач“. Било је и живе музике у “Опатији“ и разних гостовања, попут наступа славног Сафета Исовића 1966. године, а улаз се плаћао по столица. Наравно, било је крцато, а он је тада маестрално отпевао много чувене нумере као што су “Сарајево, бехара ти твога“ или “Када би драга волела ме сада“.

Посао...

- По доласку у ове крајеве 1965. године најпре сам радио на изградњи “Рафинерије“, а у међувремену сам изучио за трактористу у локалној задрузи. Недуго затим запослио сам се у Војном грађевинском предузећу “Планум“. Тамо сам у прво време физикалисао, а потом сам сам се оспособио за возњу дампера. У “Плануму“ сам провео непуне две године, након чега сам се пребацио у “Утву“ и био радник, али је тамо била слаба плата. Стога сам прешао у продавницу “Тргоцентар“, где сам прво радио као “спољни момак“, након чега сам изучио за складиштара. У то време је грађана Улица Жарка Зрењанина у Панчеву, где сам као багериста радио две године.

Терени...

- Од 1980. године радио сам за фирму “Водовод оператива“. Која је трајала до

1994. године, а потом сам се поново дохватио лопату и так је било до пензије. Морам да истакнем да је 1990. године било супер, плате редовне, а уредно плаћано прекоремно, као и рад на теренима. А било их је од Новог Сада и Зрењанина, до рецимо Сплит. Заправо ишао сам у оближњи Солин, где је била фабрика с којом смо сарађивали. Кретало се из Апатина, а путовало кроз предивну Босну преко Добоја, Зенице, Травника, Ливна... Било је то већ време када се појавио ХДЗ, али ја лично никаквих проблема нисам имао. Људи су били фини према нама, а памтим када сам свраћао у кафану која се звала “Погодак у сриду“. Једном сам тако конобару оставио више, али он ме јурио напољу да ми врати новац, иако сам желео да им га оставим. Предузеће је пропало, па сам поново радио у “Рафинерији“ за приватнике и лопата до пензије 2012. године чисто физикалију. Нисам испунио стаж, али сам отишао у старосну пензију. Након тога сам мало радио као чувар у “Миленијуму“.

Старчево, данас...

- Не волим људе који ништа не раде, а воле да добацују и закерају, као што су, рецимо, придииковали око изгадне трга. Мени се све свиђа што је урађено, почев од целе инфрас-

Миодраг Павловић

туктуре, преко пијаце и центра до стадиона. Због свега тога никад не бих мењао место живљења. Кажу људи да лепше улице нема од Радничке. Једино ми је криво што аутобус не иде кроз “велики сокак“, као што већ иде у Омољици кроз село, а познато је да ми имамо боље уређене улице.

Његова добронамерна њорукa Стaрчевцима, као и свим другим људимa добре воље, била је да више времена њоруде заједно:

- Некада су се дружили, а сада закључавају капије усред бела дана.

*дружио се
Јордан Филиповић*

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ Наш кутак намењен старим фотографијама Старчева и Старчеваца у овом броју најстаријег локалног месечника употпуњујемо фотографијом из албума Илије Мирковића. Некада давно, када није било трактора за обављање пољопривредних радова та услуга је обављана уз помоћ коња као што се види на овој фотографији. На њој је Милисав Цветковић, који је био познат свим Старчевцима јер је многим вршио услугу у пољопривредним радовима. На фотографији је Милисав који у старчевачком атару, на “копову“, шпaрта кукуруз.

П. Андрејић

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
STARČEVO
radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

ПИВАРА КОРПА ШОП

Ул. Бориса Кидрича бр. 2

- * Ринфузна роба
- * Био-програ.т
- * Свеже и стрзнушо
боће и њобрће

НАШИ њуни рафоби
за ВАШЕ њуне кесе!

П Е Ч Е Њ А Р А

Код Луке

РАДНО ВРЕМЕ:

радним данима: **7:30-19;**
суботом: **7:30-17;** недељом: **7:30-13.**

ПОРУЦБИНЕ: 063/709-7846

- * суво месо * домаћа сланина * чварци *
- * домаћа маст * печеница
- * и још много домаћих производа!

**ПРАСЕЋЕ и ЈАГЊЕЋЕ УВЕК
СВЕЖЕ ПЕЧЕЊЕ**

Бориса Кидрича 12, Старчево

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

уређује: **Далибор Мergen**

Историја

Први трактор у ФНРЈ

"Једног дана касно ујесен прошле године појавио се у Старчеву код Панчева нови трактор. Са хуком је прошао кроз село и отишао на једно давно неорано поље сељачке радне задруге. За трактор су била прикачена три плуга и он је почео да оре. Док је превртао тврду, суву земљу, око њега су послонно обилазили неки људи, прегледали га, посматрали, ослушкивали како ради мотор, премеравали нешто, записивали. Била је то прва проба нашег првог трактора, једног од она три који су прошле године на Велесајму у Загребу изазвали толико одушевљење посетилаца."

Овако је гласио почетак чланка под називом "Ускоро почиње серијска производња трактора" објављеног на првој страни листа "Борба" 13. септембра 1950. године. Реч је о прототипу трактора "задругар" Т-08 са шестоцилиндричним бензинским мотором који је представљен на Сајму пољопривреде у Загребу 1949., а своју прву пробу имао је, како је претходно наведено, управо у нашем месту.

Новинар београдског недељника "Време",

Милан Милошевић, у свом детаљном хронолошком прегледу тракторске индустрије у Југославији публикованом у 1284. броју тих новина 13. августа 2015. каже следеће: "Пионирски почетак тракторске индустрије у Југославији представљала је преоријентација раковачке индустрије на освајање дизел-мотора "перкинс". Не чекајући на званичну одлуку да се овај задатак повери раковачкој Индустрији мотора, група инжењера и техничара, тада окупљених у Клубу технике, почела је са припремама за прелазак на производњу трактора. Њој су, нешто касније, додати стручњаци из Главне дирекције за моторе Министарства тешке индустрије. На освајање комплетне производње домаћег трактора чекало се свега 18 месеци. Први прототипови трактора "задругар" Т-08 са шестоцилиндричним бензинским мотором изложени су на Загребачком велесајму 1949. године. Како пише академик инж. проф. др Мирослав Демић, прва серија тих трактора испоручена је пољопривредним организацијама крајем априла 1951. године, а до 1954. произ-

ведено је 2520 трактора, "задругар" Т-08, који је испитан и атестиран (бр. 265, 15-II-1950.) у Савезном институту за механизацију пољопривреде, у Земун Пољу, под контролом специјалне комисије коју су сачињавали представници: Министарства народне одбране, саобраћаја, шумарства, пољопривреде, Војнотехничког института и директор индустрије мотора."

Посао трактористе с краја четрдесетих и почетком педесетих година прошлога века у новој социјалистичкој Југославији био је нарочито цењен и високо вреднован. На то указује и "Уредба број 513. о платама ученика и радника у тракторским бригадама при машинско тракторским станицама" објављена у "Службеном листу ФНРЈ" од 22. августа 1947. коју су својеручно потписали министар за рад Вицко Крстоловић и председник Владе ФНРЈ маршал Југославије Јосип Броз Тито. Милан Милошевић у свом ауторском тексту у "Времену" позивајући се на поменути уредбу наводи и да је тадашња плата трактористе прописана на 17 динара по сату што је одговарало просечној плати државног службеника уз додатак на акорд, по учинку, под условом да пребачај норме не иде на уштрб ква-

литета. Ако се није радило због невремена или квара трактора, плата трактористе износила је седам динара по сату.

Историјат фабрике ИМП (Индустрија мотора Раковица), некадашњег југословенског гиганта који је произвео први трактор у ФНРЈ, а чији је прототип тестиран у Старчеву, почиње њеним оснивањем 1927. године у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца. Најпре је названа Индустрија аеропланских мотора и била је претеча и симбол развоја металске индустрије у Београду. Њени радници су 1928. године направили први авионски мотор у Краљевини СХС по имену "Јупитер". У 1940. години из њених хала изашао је и први камион произведен у Југославији са ознаком "Прага РН-8". Максимална производња у Индустрији мотора Раковица је била 1989. и износила је 6427 трактора, а 1985. фабрика је произвела 57219 комада дизел мотора. ИМП је некада запошљавао преко 7000 радника, а отишао је у стечај у априлу 2017. године. Две године касније целокупна имовина Индустрије мотора Раковица продата је за нешто више од девет милиона евра конзорцијуму двеју фирми из Београда.

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- **Тијана Стана.**

Како те зову?

- **Тијана.**

Кад си рођена?

- **24. децембра 2009.**

Како би себе описала у једној реченици?

- **Особа која воли да учи нове ствари.**

Школа?

- **ОШ "Вук Стефановић Караџић".**

Шта радиш у слободно време?

- **Читам, слушам музику, пишем поезију.**

Коју музику слушаш?

- **Искључиво страну.**

Омиљена песма?

- **"I Want It All" од групе "Queen".**

Омиљени певач?

- **Еминем.**

Омиљена певачица?

- **Бритни Спирс.**

Најдражи стих?

- **"Now, don't you understand that I'm never changing who I am?" из песме бенда "Imagine Dragons".**

Шта ти је важно у музици?

- **Текст.**

Шта те опушта?

- **Слушање музике.**

Шта гледаш на ТВ-у?

- **Научни програм.**

Шта не гледаш на ТВ-у?

- **Политичке емисије.**

Омиљена књига?

- **Серијал "Млади самурај" Криса Бредфорда.**

Омиљени филм?

- **"Пирати са Кариба".**

Омиљени глумац?

- **Том Круз.**

Омиљена глумица?

- **Мерил Стрип.**

Омиљени спорт?

- **Формула 1.**

За кога навијаш?

- **За "Партизан".**

Где излазиш?

- **У Старчеву.**

Шта је за тебе љубав?

- **Инспирација многих уметника.**

Шта си као мала хтела да будеш кад одрастеш?

- **Модни дизајнер.**

Чега се плашиш?

- **Гласни звукова.**

Шта ти смета код других?

- **Осуђивање људи због изгледа.**

Твоје врлине?

- **Упорност, брзо учење,**

креативност.

Твоје мане?

- **Тврдоглавост.**

Најбоље другарице?

- **Уна и Мија.**

Шта би поручила младима у Старчеву?

- **Не будите пријатељи са неким ко вас не воли онакве какви јесте.**

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA

 MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

PEĆANIN PARKET

Porodična tradicija

Želite da vaš dom zasija u pravom svetlu,
parket je pravi način za to.

Bavimo se postavkom novog
kao i rekonstrukcijom starog parketa,
kao i postavkom LAMINATA i TARKETA

- Postavka
- Hoblovanje
- Poliranje
- Lakiranje

Način slaganja

- Lastin rep
- Riblja kost
- Mozaik
- Kocka

Da bi vaš parket dugo bio lep,
a vaša investicija isplativa,
pozovite nas!

061-54-54-007 Goran

DISKONT PIĆA "GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 065/257 257 0
060/56-55-579

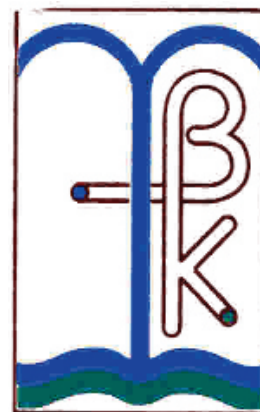

radno vreme:

radnim danima i subotom od 09h do 17h

Ive Lole Ribara br. 10 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево

Користи́мо
Воду
рационално!

ЕКО: Рециклирај!

Биљана Маринковић рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције “Чепом до осмеха”. Седма тура чепова је предата, а прикупљање нове, осме, је у току. Акција се наставља и даље! У ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер.

Часови метематике

за све узрасте (основце, средњошколце и студенте) Моб: 060/663-356

Долазим на позив!

Ketering kod Andre 013
sve sa ROŠTILJA
KUVANA jela

- riblja čorba
- svadbarski kupus
- gulaš gov. i svinjski
- grašak sa čuftama
- paprikaš
- pasulj
- pomfrit, salate...

dostava na kućnu adresu

DOSTAVA svakim danom
08-21
060/680 69 87

RADNO VREME RESTORANA svakim danom
08-23
 osim nedelje (neradni dan)

Црпнице из прошлости

• reprint 2010.

Ђермови у Старчеву

Некима је ове зиме вода дошла до зрла или им је воде преко главе, а ја ево ишнем о води и бунарима. Нису то обични бунари, то су наши, банатски, карактеристични бунари с ђермом, којих на жалост углавном више нема... Кажу да је вода једна од основних човекових потреба. Зајо су се и сва насеља сместила поред неке воде, или се вода морала осигуравати на неки други начин. Поред тога ишло је Старчево имало Надел, тј. још је увек је иу, воду за ише и остале потребе, својим сјановницима је осигуравало и јавним бунарима, јер свако домаћинство није имало свој власити бунар. Тако је у Горњем крају, колико се сећам, било бар три јавна бунара с ђермом, а онај четврти био је с пумом у парку. Јавних бунара је било и у Доњем крају, али њих појединачно не могу набројати. У Горњем крају, уз друм, била су два бунара. Један је био на уљу улица Максима Горког и Лоле Рибара, према риу, уз Рајковићеву кућу. Други је био на уљу Зимске и Лоле Рибара уз некадашњи Бођушов лац, тј. где је сада штиарија “Леонардо”. Трећи бунар у Горњем крају био је на средини Наделске улице где се она сече с Улицом Машије Гуица, код Блаженићеве куће. Бунари су били релативно дубоки, 7-8 метара, округли, зидани циглом, а изнад земље су имали обично од дебелих дасака израђени четвртасити ојсек, иако да ништа у бунар не падне. Да би се могло извадити воде из бунара, сви они су имали ђерам, нараву у облику клацкалице, једно високо дрво као појору са раишама на врху. У раишама је био клин на који је било као осовина о коју се ослањало дуљачко појечно дрво. На једном крају, оном које је било до бунара била је обешена дрвена штица (дуљачко шанко обло дрво), са посебном куком на крају о коју се вешало ведро или кантиа за хватање воде из бунара. На другом крају појечног дрвета обично се прикачио неки тежи предмет или дрвени пањ, који је служио као појивитеж, како би се лакше ведро или кантиа с водом извадила из бунара. Сам ђерам је морао бити толико висок, а штица толико дуљачка да се може извадити воде из бунара, а зависило је од саме дубине бунара. О бунару и ђерму брижу су водили неосредни корисници тј. људи из куће најближе бунару. Да је неко на бунару, знало се по карактеристичној шкрипи ђерма, а у време најјања марве знао се који пуй и ред најравити. Марва се није водила на бунар ради најјања како се не би загадила вода. Проблема је било кад се она већ сјомињана кука, приликом вађења воде из бунара ојкојчала, или се пак ојкинула ручка, па је ведро или кантиа завршила на дну бунара. Да не остане тамо дубоко доле, требало је кантиу или ведро и извадити. Помоћ је била шакозвана “мачка”, нешто као велика удица са три крака. “Мачка” би се завезала за дуљачки пајван (шпирк или уже), сјусила у бунар и полако по осећају изражило по дну. Кад би се закачило за “мачку”, полагано би се извлачило, прво до површине воде, а онда полако све док се не извади из бунара. На бунар се ишло по потреби, а који пуй и из радозалости, да се скује информације, или пак да се некоме нешто дојави, по лећи чеиће, а по зими ређе. Такође, на бунар се ишло од ране зоре до касне вечери, али по ноћи скоро никада. Рекло се да “Ноћ има своју моћ” и да није пожељно ићи на бунар по ноћи. Шездесетих година прошлог свека, дошло је до модернизације, уклонени су по селу ђермови, јер их више нико није одржавао, али није престала потреба за водом. На месту старих бунара избушене су пуме, како би се дошло до квалитетније ииће воде. Уместо шкрипе дерма чуо се по селу један нови звук, звук ручних пуми, а вода је у сваком случају била квалитетнија. Модернизацијом, помало је свако дворитије добило своју пуму, а тиме је престала потреба за јавним бунарима, а модернизацијом села и појино нештајање јавних бунара.

Здрави и весели били,
 ваи **Винко Рукавина**

Старчевачке бразде

Актуелно: Ново-стїаро руководсїво ловаца

У другој половини марта старчевачки ловци су одржали редовну изборну скупштину своје организације. Пре почетка, они су обишли ловни терен на локалитету "врбица - рит" и тамо, на површини од око 500 хектара, извршили пребројавање ловне дивљачи. Тога дана дувао је изузетно јак ветар и била је релативно слаба видљивост, али то није спречило дугогодишње заљубљенике у природу да обаве задатак који је, између осталог, и њихова обавеза. На терену је уочен велики број зечева и фазана, а пребројавање је обавило преко двадесет ловаца.

На Скупштини је изабрано ново руководство јер је старом истекао четворогодишњи мандат. За председника је поново већином гласова изабран дугогодишњи председник Зоран Козаченков, а за секретара овог друштва изабран је Томислав Брозина. Чланови управе Ловачког друштва "Јаребица" у наредне четири године биће: Зоран Жугић, Немања Мојсиловић, Мирко Стојић, Илија Радојчић и Жарко Мојсиловић. На Скупштини су изабрана и два члана, Зоран Козаченков и Илија Радојчић, који ће у наредном периоду бити делегати скупштине панчевачког ловачког друштва.

Старчевачке ловце у наредном периоду чека посао на шумљавању неколико парцела на територији наше катастарске општине, а у томе ће им се придружити и друга удружења грађана, љубитеља природе којих има у нашем месту.

П. Сїанковић

Пчеларсїво:

Ако бацимо поглед према Дунаву видимо велике парцеле жуте боје. То је цветање уљане репице. Латински назив *Brassica napus*, припада роду купусњача, сеје се у умереној клими почетком октобра, а цвета од друге недеље априла па до 1. маја. Достиге висину и до 1,5 метара, цветови су жуте боје и двополни пречника око 15 милиметара, плодови су у виду махуне

и има од 12-18 малих семенки које су богате уљем. Зависи од сорте, 40-50% уља се користи у исхрани и за прављење биодизела.

За пчеле и њихов развој цветање уљане репице је одлична паша. Пре багрема, пчелари би требало би да изврцају мед од уљане репице који је светлије боје, а брзо и кристалише због високог садржаја полена, па буде беле боје, као свињска маст. Мед је висококалоричан - 100 грама је 320 кал. и садржи доста полена, минерала и витамина као и аминокиселине. Препоручују га терапеути за превенцију лечења простате, крвних и кардиоваскуларних болести, као и за лечење стреса и јачање организма и зацељење рана. Препорука је највише две кашике дневно на празан желудац, ујутро или увече пре одласка у кревет.

Надамо се лепом времену како би пчеле могле да сакупљају нектар са уљане репице. Старчевци ће моћи да купе мед од уљане репице код својих комшија пчелара.

*Горан Сїанковић
Друштво пчелара "Сїарчево"*

Воћарсїво:

Април у Старчеву донео је и мраз и снег и кишу. Недостаје још мало топлијих дана да пчеле доврше свој посао опрашивања па да ипак будемо задовољни. Испоставило се да драстичних штета од мартовских мразева ипак нема, тако да можемо очекивати у најмању руку просечне приносе воћа и грожда. Морамо скренути пажњу да је прскање воћа у цвету неадекватним хемијским средствима штетно по пчеле. А то су највреднији инсекти у природи.

Иначе, сезона радова у воћњацима и виноградима је увелико у току. Посебно је лепо видети у околини Старчева нове засаде воћа и винове лозе. Још да се оформи сектор у граду посвећен развоју пољопривреде (као у већини градова-општина у земљи), где би нам био крај. У сваком случају, здрави, вредни и срећни били,

*Божидар Димитрић
Друштво десїилера, воћара и виноградара "Сїарчево"*

КУПУЈЕМ ЗЕМЉУ
У СТАРЧЕВАЧКОМ АТАРУ
ПЛАЋАМ ДОБРО!
Телефон > 063/341-780

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ

што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

ВУЏОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Ст. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Мој најдражи наставни предмет

Школа нас учи да будемо, пре свега, писмени људи. Све што сам старија, то више разумем. Кроз разне предмете ми примењујемо знање. Сваки предмет је посебан на сваки начин, али бих издвојила историју.

Одвек тата ми је говорио да ко не познаје историју, не разуме садашњост и не поштује своје претке. То ме је заинтересовало и ја сам се посветила том предмету. Поред упознавања сопствене културе, традиције и наслеђа, историја нам омогућаје да упознамо прошлост других народа и држава. Од свих области посебно ми се допала прича о лози Немањића. О оснивачу лозе Стефану Немањи, српском просветитељу светом Сави, као и периоду славне српске царевине за време цара Душана.

Сада похађам шести и већ се радујем седмом разреду како би проширила знања о свом народу као и о другим народима и државама. Сваки предмет у школи има своје предности, али ипак ја сам издвојила историју као учитељицу живота.

Јована Тасић 6/2

Моја породица

У овом саставу писаћу о својој породици и о томе како они проводе своје време.

Мислим да је најбоље да овај састав започнем са главом куће, односно са татом. Мој тата се зове Дејан Марковић, зову га чика Деки. Он има 47 година и ради у Рафинерији нафте Панчево као шеф у својој групи. Чика Деки своје време проводи као и сваки тата са Балкана, када није на послу, лежи на каучу и гледа неке Американце како поправљају кола и у то обавезно мора да иде сланиница. Следећа на мојој листи је моја мама, она се зове Јасмина Марковић. Моја мама је јако вредна жена и оно што је битно - много лепо кува. Не сећам се када сам оставио нешто од хране што је она направила. Моја мама је главна када сређујемо кућу и када купујемо поклоне за рођендане. Е, сада мој брат.. Мој се зове Данило Марковић, има 14 година и у пубертету је. По цео дан је на компјутеру и ништа друго не ради. Прича са нама само када нема интернета. У слободно време тренира одбојку. То је, отприлике, то у вези њега. У мојој породици постоје и пас Џони и мачак Маки.

Надам се да вам се свидела моја породица, сада, када сам вам отприлике дочарао како је мени са мојом породицом.

Дарко Марковић 6/1

Најлепши дан у мом животу

"Бајка"

Сви имају тужне и страшне дане у животу, али се све то заборави јер дођу веома леши и срећни дани. Писаћу о најлепшем дану у свом животу. Покушајте да доживите овај дан са мном.

Тај мој дан је почео овако: будим се око десет сати ујутру и осећам мирис јаја и печене сланине, наравно уз чашу свеже исцеђеног сока од наранџе. Може ли овај дан боље да почне... Сви смо сели за сто - мама, тата и ја. Успут, заборавила сам да додам *илаџ на шорџу* - била је субота, дан за одмарање. Сви смо причали о лепим стварима у овој недељи. Кад смо завршили са доручком, спремили смо се и кренули ка Авалском торњу. На Авали је било предивно, али је постало још лепше јер смо се попели на врх торња, поглед је био предиван. Мама се мало плашила висине, па ме је све време држала за руку. Не плашим висине, па ми није сметало то што ме је држала за руку. Тамо су били двогледи. Погледала сам кроз двоглед и видела сам Старчево. Кад смо сишли отишли смо у ресторан да ручамо. Сви смо се сложили да за ручак имамо врсту рибе која се зове орада. Била је баш укусна. Кренуло је да се смркава и кренули смо кући. Стигли смо, и за леп завршетак дана за вечеру смо имали пицу и пустили смо да гледамо филм који се звао "Пуж Турбо".

Да закључимо нешто - ружни дани долазе и пролазе, и око неки остављају ожиљак, али тај брзо зарасте кад дођу леши дани. То је био најлепши дан у мом животу. Надам се да сам вам га барем мало дочарала.

Лана Нечов 6/1

Моја бајка

Био један обућар у далекој земљи. Он је правио најбоље ципеле у граду у коме је живео. Све његове муштерије су биле презадовољне ципелама које је правио.

Обућар је ципеле правио од чисте јеленове коже, гуме и још једног тајног састојка. За овај посао треба само применити љубав, да би направио добре ципеле. Једног дана обућар се сети да може и себи да направи ципеле и дошао је на идеју да оне буду *чаробне*. Била је то среда када је завршио чаробне ципеле - док ходаш из њих излази новац! Једног дана та вест је објављена и у новинама. То су прочитали сви грађани тог града и сви су упали у обућареву кућу. Од толике гужве обућар није могао да узме чаробне ципеле и зли људи су одмах излетели напоље са његовим чаробним ципелама. Обућар је био веома тужан. Људи који су узели обућареве чаробне ципеле видели су колико је тужан, дошли су код њега и вратили су му чаробне ципеле. Зато је он рекао: - Ја ћу променити да више док ходаш из њих не излази новац, него ће чаробне ципеле доносити срећу, да не би долазило до оваквих проблема. Када год неко обује чаробне ципеле он ће бити срећан, и обућар је тако живео до краја живота.

Филиј Комњеновић 3/2

Био једном један чаробни једнорог и имао је три брата. Живео је у скривеној пећини иза далеке шуме. Пет година је провео тражећи излаз из пећине да избави себе и своју браћу. Њих тројица су пошли у свет. Сви су саградили своје куће. Када је чувар те шумске пећине сазнао да их нема он је побеснео, тражио их је и нашао. Један једнорог је имао моћи, чувар их је заробио, али храбри једнорог је избавио и себе и браћу са својим моћима. Док се то дешавало прошло је две године. Моћни једнорог је сад напунио седам година, а његова браћа девет и тринаест. Једнорози су сада код своје куће и уживају. Чувар је био залеђен од моћи једнорога па их више није могао дирати. Једнорози су живели срећно до краја живота.

Сара Мијајловић 3/2

У срцу Андерсенових бајки

Када су Алберта Ајнштајна упитали како учинити децу паметнијом, он је одговорио: “Ако желите да вам деца буду паметна, читајте им бајке. Ако хоћете да буду још паметнија, читајте им још више бајки”. Неке од најлепших бајки на свету написао је Ханс Кристијан Андерсен. Широм света обележава се 2. април, Међународни дан дечије књиге, када је 1805. године у Данској рођен велики Ханс Кристијан Андерсен, писац уз чије су бајке небројане генерације деце тонуле у сан и заувек заволеле књигу и читање.

Међународни дан дечије књижевности се прославља са циљем да се промовише дечија књижевност и да се скрене пажња на потребе најмлађих читалаца. У холу наше школе одељењска заједница 2/2, са учитељицом Славицом Козаченков, представила је своју бајку асоцијацијом, а одељењска заједница 2/3, са учитељицом Весном Ђорђевић, представила се причом “Дванаст путника”. Наставница ликовне културе Ивана Димитрић Пешић, наставнице српског језика Весна Рајић и Наташа Милићев и одељењске заједнице од првог до четвртог разреда, украсиле су хол школе ликовним и литерарним радовима на тему “Моја бајка”. Ученици наше школе, као и њихови учитељи и наставници још једном су показали своју креативност, маштовитост и оригиналност.

Такмичење

На окружном такмичењу одржаном 2. априла, у ОШ “Доситеј Обрадовић” у Омолци, из технике и технологије, ученик Алекса Стаменковић из 8/2, освојио је треће место. Републичко такмичење је следећи ниво на којем ће Алекса представљати нашу школу. Њега је припремала наставница Александра Стоилковски.

Причешће

Васкрс је највећи хришћански (црквени) празник којим се прославља Исусов повратак у живот - васкрсење. Тим поводом у четврту недељу Великог поста, 26. марта, неки ученици наше школе, заједно са вероучитељем Александром Миљковићем, присуствовали су литургији у цркви Светог Пантелејмона и том приликом се причестили.

Данијела Зилић Пећанин

Цвећара Нина 04

Матије Гупца 2а Старчево

ТУ СТО ЗА СВЕ ВАШЕ ПРИЛИКЕ

* свадбене и рођенданске декорације **
балони хелијум * цветни аранжмани *
свеће за крштења

И ЈОШ МНОГО ТОГА!

Вршито доставу на жељену адресу
Тел: 065/463-64-32
и 066/631-53-22

Вишеструки давалац крви

Добровољно давалаштво крви је веома важно за здравствени систем сваке државе. То је део људског тела који се још увек не може заменити вештачким, а често од њега може зависити живот. Давање крви је корисно и за даваоца јер се на тај начин може проверити здравствено стање организма и уочити потенцијални проблем. Здрав организмизам веома брзо надокнади дату крв тако да се тиме не угрожава здравствено стање даваоца. Ипак добровољних даваоца има само око 3% популације и ми овим путем желимо да те храбре људе поменемо и истакнемо њихову пожртвованост и значај. Наш суграђанин Драган Минић, познатији као Циги крв је први пут дао у војсци, у Краљеву 1993. године и тамо је то учинио још два пута. До сада је ову драгоцену течност, која живот значи дао чак 30 пута! У неколико наврата то је било наменско давање али је углавном то било без икаквог повода, осим велике хуманости. Најсрећнији је што је његовим стопама кренула и млађа кћи Мина која је заједно са њим први пут дала крв у својој 18. години живота.

П. Сјанковић

Циги - хуманост на делу

“Април - месец чистоће“

□ У току је акција “Април - месец чистоће“ коју годинама уназад организују Месна заједница Старчево и ЈКП “Старчевац“, уз подршку панчевачке “Хигијене“ и уз учешће мештана. Иако време у првој половини месеца и није дозволило планиране активности (пао је снег!), ушло се у ритам и радници су на терену. Коси се, поправљају се клупе и други урбани мобилијар, обнављају се дечија игралишта, а креће и кречење и фарбање жардињера, бетонског мобилијара, уређење аутобуских стајалишта и друго. По свему судећи, ове активности прелиће се и на наредни месец.

Фудбал

Лидер на табели пао у Старчеву

Серија победа на сџарџу пролећног дела ѓрвенсџива ѓрекинуџа у Руском Селу ѓоразом од 3:1

Ево резултата последња четири кола пролећног дела првенства :

Руско Село:

Црвена звезда - Борац 3:1;

Старчево:

Борац - ОФК Кикинда 2:0;

Влајковац:

Јединство - Борац 1:2;

Старчево:

Борац - Раднички (Ковин) 0:0

У 19. колу Борац је гостовао у Руском Селу екипи Црвене звезде. Одиграна је једна доста равноправна утакмица два изједначена противника у којој је домаћа екипа искористила своје шансе и на крају заслужено победила. У првом полувремену није било великих прилика за погодак а по две на обе стране нису искористишџене. На први гол на утакмици чекало се до 66. минута када је Звезда после корнера дошла до предности од 1:0. У 74. минуту домаћин постиже још један погодак, а потом и трећи у 81. минуту након оправдано досуђеног једанаестерца. Три минута касније, после корнера за Борац и уигране акције, Граовац постиже веома ефектан погодак за коначних 3:1 за Звезду.

У двадесетом колу Борац је на Општинском стадиону угостио екипу ОФК Кикинде, иначе лидера на табели Војвођанске лиге. Домаћа екипа пружила је изузетну партију и у свим елементима фудбалске игре надиграла лидера на табели. На први погодак на утакмици није се дуго чекало, а на веома ефектан начин постигао га је Урош Лукић у 12. минуту. После вођства Борац није стао већ је наставио у истом ритму до полувремена створивши још 2-3 повољне прилике за погодак али стрелци у одлучујућим тренуцима нису били довољно присебни. У другом полувремену иста слика на терену - домаћа екипа знатно боља и жели до другог погодка, а до њега стиже у 64. минуту када се после једне одбијене лопте у шеснаестерцу гостију најбоље снашао Вања Вуковић и веома прецизним и неодољивим ударцем довео свој тим у вођство од 2:0. Могао је домаћин до краја утакмице до још неког погодка, али се ре-

Са Радничким без голова

зултат ипак није мењао - сасвим заслужена победа екипе из Старчева.

У 21. колу Борац је отпутовао у Вршац где је играна утакмица против Јединства из Влајковца јер је њихов терен био поплављен. Одиграна је једна отворена утакмица на обе стране и са много прилика за погодак. На самом старту утакмице гостујућа екипа је могла до предности када је Бајић већ у првом минуту одлично шутирао главом а голман домаћих направио параду и лопту избацио у корнер. Пропустила је гостујућа екипа прилике за погодак у 18. минуту преко Гиговића и у 27. преко Уроша Лукића. На први погодак се чекало до 45. минута када је после одличне акције Борца Гиговић довео свој тим до резултатске предности. Домаћи у истом минуту после корнера стиже до изједначења што је резултат полувремена. У другом делу игре гостујући тим је нешто агресивнији а резултат такве игре је погодак у 70. минуту, када се одлично убацио млади Данило Петковић и главом успео да савлада голмана Јединства, за вођство, а испоставило се и победу Борца од 1:2.

У 22. колу Борац је на свом терену дочекао екипу Радничког из Ковина. Домаћа екипа од самом старта је кренула веома офанзивно, док се Раднички оп-

ределио за одбрану свог гола, вребајући прилике из контранапада. Најбољу прилику за Борац у првом полувремену пропушта у 30. минуту млади Срђан Јовић када се нашао очи у очи са противничким голманом али је слабо реаговао. У 36. минуту Старчевци стварају још једну изузетну прилику у којој се нашао Гиговић али са свега неколико метара лобовао је противничког голмана али је пребацио и гол и прилика је отишла у неповрат. У другом полувремену још већи притисак Борца и шанса за погодак у 46. минуту у којој се нашао Бајић али је голман гостију био успешнији. У 53. минуту Граовац шутира из прве веома снажно а лопта завршава тик поред стативе противничког гола. У 61. минуту још једна идеална прилика за Борац када је Гиговић шутирао и голман већ био савладан али је један играч гостију на гол-линији ногом избацио лопту из празног гола. У 74. минуту у одличној прилици се нашао Лукић, па у 85. и млади Петковић али поготка није било. У 90. минуту опет Лукић шутира, веома ефектно, под пречку, али голман гостију прави параду и избја лопту у корнер, тако да је и последња прилика отишла у неповрат. И поред великог броја прилика за погодак ова утакмица је завршена без голова 0:0.

Пејтар Орешковић

□ Распоред наредних утакмица

07.05. у 16:30, Старчево:

Борац - Јединство (Б. Карађорђево);

14.05. у 17 сати, Идвор:

Полет - Борац;

21.05 у 17 сати, Старчево:

Борац - Слобода (Нови Козарци)

КОШАРКА

Кадети Борца завршили су плеј-оф серију као последњепласирана екипа, без иједне победе. Међутим, мора се истаћи да бити шести и играти плеј-оф серију пет сезона за редом са клубовима из целе Војводине - велики је успех. Момци који су се храбро борили су: Стефан Бошковић, Мијат Старчев, Филип Миленковић, Миљан Раичевић, Павле Кељевић, Лазар Јовановић, Антоније Милановић, Стефан Савановић, Бојан Дакић, Реља Ратков, Огњен Величковић и Урош Живановић.

Најмлађи чланови Борца, пионири и мини-баскет тим, одиграли су пријатељске утакмице. Пионири су 8. априла у Панчеву снаге одмерили са Виртус баскетом, који је овог пута показао бољу игру и победио, док је мини-баскет селекција гостовала комшијама у Омољици екипи а наши момци су овом приликом показали одличну игру и доста добар напредак.

ВЕЛИКИ УСПЕХ СТАРЧЕВАЧКЕ ОДБОЈКЕ БОРАЦ ПОНОВО СУПЕРЛИГАШ!

Одбојка се вратила у Старчево и Панчево. То је сада дефинитивно јасно. Игра преко мреже поново је у жижи интересовања спортске јавности. Борац је опет у друштву најбољих. Борац је поново велики клуб, јер поред фантастичног успеха свог сениорског састава, има и сјајне талентоване клинџе. Пионири су трећи у Војводини, а предстоји им надметање на Првенству Србије у Краљеву, претпионири имају велику шансу да се пласирају на држани шампионат...

Ова спортска бајка у Старчеву почела је деведесетих година прошлог века када је Борац, тада предвођен Богом Којићем и Живаном Анђелиновим, полако али сигурно растао до највећих висина... Старчево је било центар одбојке, а Борац је на највећу сцену крочио 1997. године када се први пут пласирао у друштво најбољих у тадашњој држави.

Нема тог љубитеља спорта у околини који се не сећа бараж - дуела између Старчеваца и Смедереваца, јер је то део спортске историје ових простора. "Мали" Борац је тада први пут стао раме уз раме Војводини, Црвеној звезди, Партизану, али и подгоричкој Будућности, Будванској ривијери и осталим великанима који су лигу Србије и Црне Горе тада чинили изузетно јаком и квалитетном. Величанствени успех "малог" Борца пратили су и тадашњи селектор, а сада министар спорта у Влади Републике Србије - Зоран Гајић, многи истакнути репрезентативци, који су се неколико година касније окитили златном олимпијском медаљом у Сиднеју, али и сви други који су нешто значили у игри преко мреже.

Шампиони

Имао је Борац успоне и падове, враћао се и напуштао елитни ранг, а сада је поново остварио величанствен успех.

Од суботе, 25. марта - Одбојкашки клуб Борац из Старчева поново је суперлигаш! Иако сезона у Првој лиги још увек није била завршена, Борац је победом у Младеновцу (3:0, по сетовима 25:17, 25:10 и 25:19), два кола пре краја сезоне, теориски освојио једно од два прва мјеста која воде у Суперлигу Србије.

Већим делом сезоне Борац је био лидер на табели, а за нови блесак старчевачке одбојке најзаслужнији су играчи: Иван Ђировић, Немања Милетић, Михајло Пејић, Алекса Николић, Ненад Мадић, Вељко Копуновић, Никола Крстић, Бојан Познић, Филип Трифуновић, Владимир Кнежевић, Игор Нинић, Иван Мандић, Саша Рајковић и Александар Зарић.

Ова генерација, коју је као капитен предводио Владимир Кнежевић, остаће упамћена по изванредном успеху, али велике, огромне заслуге имају и сви они који су

целу сезону били уз тим. Пре свих, то су председник Јован Јовић и његов први сарадник Зоран Манић, али и директор, бивши капитен, Давор Милошевић, и многи други. Део Борца је и дугогодишњи лекар др Душан Стојић, а

подршку екипи давали су и бивши играчи Рођа Милошевић, Зоран Димковић, Бобан Јанчкић, Дарко Томић, Владимир Ковачевић, Ратко Танев, Драган и Боле Минић...

А. Живковић

MIX PILATES U STARČEVU

u prostorijama Akademije Jočić
Pančevački put 85, Starčevo

PONEDELJAK, SREDA, PETAK
19h

BESPLATNO
prvi trening

062 29 24 13
Jelena, dipl. trener

□ Одбојкашки клуб Борац организовао је свечаност поводом овог великог спортског успеха. Пријем у част уласка у највиши ранг одржан је у четвртак, 13. априла, у Културном центру у Панчеву, а потом су се домаћини и гости преселили у ресторан "Берам". Више о томе у наредном броју нашег листа.